
Vast burcht van blijdschap

Het Griekse woord blijdschap bestaat uit *verslagenheid*, *vrede* en *vastheid*. **Verslagenheid**, omdat we in de Kribbe zien hoe bont we het hebben gemaakt tegenover God en de naaste. Deze blijdschap roept verslagenheid op. Want wat hier gebeurt! God komt onze wereld binnen. Hij moet worden als een armlastig mens. De Eeuwige God. Hij wil op aarde komen als mens. De Zoon door Wie alle dingen zijn gemaakt. Hij wil geboren worden in een beestenboel. God, Die werd omringt door een engelenleger, Die troonde in eeuwige heerlijkheid. Hij laat Zich wegleggen in een voertrog. Hij moet gevoed worden, anders sterft Hij. Zó zó diep moest God gaan. Het Kerstkind wil ons hart nederig en verslagen maken tegenover God. Uit deze diepte groeit de blijdschap op. We krijgen Zijn genade nodig. Maar de engel verkondigt het, de genade is in het Kind te vinden. Hij wil ons uit deze diepte opvissen door Zijn genade. Daarom bestaat deze blijdschap ook uit **vrede**. Hoe arm God wilde worden, om mij rijk te maken. God reikt verzoenend de hand van vrede in Christus. Zo worden vijanden in Christus vrienden van God. Daar ga je van stamelen als een kind. God zegt in het Kindeke Jezus tegen zondaren: Ik koester in Mijn Zoon over jou gedachten van vrede, en niet van kwaad (Jer. 29:11). Zo maakt Hij mij eeuwig rijk. Er is weer een eeuwige toekomst met God. **Vastheid**: Deze blijdschap is niet vluchtig of even, maar eeuwig vast. Hoe het ook wankelt in de wereld, hoe het ook tekeer gaat in je leven, welke crises we door moeten. Christus is namelijk onze blijdschap, als een

vaste burcht. Juist in deze tijd mag het worden verkondigd, dat deze blijdschap Gode zij dank buiten onszelf vastligt in Christus. Als we Hem in ons hart meedragen, ligt er altijd een blijdschap op de bodem van onze ziel, al merken we dat heus niet altijd. Daarom verkondigt de engel dat wij onze blijdschap alleen in Hem zullen zoeken. Hij beschermt mijn leven in Zijn liefde, Hij bewaart mijn toekomst, Hij waakt over mij in het leven, door ziekte, door zorgen, ja zelfs door de dood heen. Onze God is een vaste burcht voor wie tot Hem de toevlucht neemt. Gloria in excelsis Deo!

- a) Wat raakte je het meest in de preek.
- b) Welk onderdeel van de preek heeft je het meest aan het denken gezet: verslagenheid, vrede of vastheid?
- c) Waarom heeft je dit het meest aan het denken gezet?
- d) Zoek Jeremia 29:11 op. Deze tekst kwam ook terug in de preek. Door het geloof in het Kind in de kribbe, hebben we vrede met God. Het grote wonder is dan, dat God gedachten van vrede over ons koestert. God vraagt wel ons geloofsantwoord op dit grote Genadegeschenk. Hoe 'werkt' dat antwoorden in geloof?
- e) Wat betekent het dat deze blijdschap vast ligt in Christus?
- f) Wat betekent dit concreet voor jouw dagelijkse leven, en voor alles wat er (nu) in de wereld gebeurt?

Binnenstebuiten

- g) De herders maakten overal het woord bekend dat hun over dit Kind verteld was (vers 17). Ze kunnen deze blijde boodschap niet voor zichzelf houden. Hoe geven jij dit gestalte in je leven?
- h) Denk voor jezelf eens na *wie* jij dit wonder van blijdschap wilt doorvertellen de komende dagen, en *hoe* je dit doet? (kijk goed hoe dit bij de herders gaat)

Gedicht van Willem de Mérode:

Wij vieren uw geboortefeest
Met blijdschap, maar onze arme geest
Ziet daar met schrik, en niet te bannen,
Uw kruis zich aan den hemel spannen.

Ach 't eerste en 't laatste, dat Gij kent.
Is koude en jammerlijke ellend.
Uw teederheid heeft, ons ten zegen.
Van jongsaf op het hout gelegen.

Men biedt U mirre, nu ter eer.
Ten afscheid doet men 't smaadlijk weer.
Dit is 't afschuwlijkst dat zij deden:
Te kruide' uw dood met bitterheden.

Wij kunnen haast niet blijde zijn.
Wij voelen reeds uw volle pijn.
Nauw gaan uw heldere oogen open.
Of wij zien ze al van dood beslopen...

O Kind, die angst zoo zoet en fel.
Zij doet ons wonde hart zoo wel
Hoe zullen wij van leed genezen.
Als Gij in 't lijden niet wilt wezen?

Maar laat ons dezen dag de pijn
Vergeten en diep blijde zijn.
't Spiedend verlangen ziet met beven
De lucht vol juichende englen zweven.

De heemlen roeren van geluid,
Englen zingen de zonden uit!
Hel halen zij hun hooge toonen.
Omdat God onder ons wil wonen.

Geef ons te zijn van goeden wil
Dan maakt uw vrede de onrust stil
En rusten we aan uw hart verloren,
God, Die in ons hart zijt geboren.